

Chamaecyparis nootkatensis 'Lutea'

cyprysik nutkajski 'Lutea'

(C) fot. Gabriel Tomzunski

Średniej wielkości drzewo o stożkowatej koronie, dorastające po 10 latach uprawy do 2-3 m wysokości. Drzewo gęsto i równomiernie rozgałęzione, wierzchołek oraz końce bocznych konarów zwisające. Gałązki płasko rozgałęzione, skierowane ku ziemi. Wiosenne przyrosty u młodych egzemplarzy wyraźnie żółte, później żółtozielone. Z wiekiem drzewa tracą wyrazisty, żółty odcień, barwą dominującą staje się jasna zieleń. Szyszki kuliste, zielone, średnicy około 1 cm, po dojrzeniu jasnobrażowe. Wymagania glebowe i wilgotnościowe przeciętne, dobra mrozoodporność. Stanowiska słoneczne. Drzewo polecane do sadzenia w ogrodach przydomowych, w parkach i na cmentarzach.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: Webster 1896; wprowadzenie do handlu: Odmiana znana w uprawie od 1891 roku.
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m

barwa liści (igieł)	jasnozielone żółte, złociste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	5b

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

